

важливими параметрами будуть виступати умови гарантійного та післягарантійного технічного обслуговування. Звісно, дослідження необхідно проводити за певними сегментами ринку, накопичуючи інформацію саме за ними, що дасть можливість оцінити доцільність розроблення та освоєння модифікацій інноваційного товару за виявленими для певного сегмента характеристиками.

Проаналізовані сучасні види маркетингових досліджень з акцентом на ринку B2B. Для вирішення питань проблемних зон можуть розглядатися варіанти заміни окремих деталей виробу з переходом на інноваційний аналог товару – гнучкий шнек, який уже виробляється в незначних обсягах для таких сегментів ринку як сільськогосподарська, будівельна галузь та не виробляється, наприклад, для фармацевтичної продукції.

Список використаних джерел:

1. Нагорний Є.І. Науково-методичні засади маркетингового тестування промислової інноваційної продукції: дис. на здобуття наук. ступеня к.е.н. Суми, 2011. 272 с.

2. Окландер М.А. Тенденції маркетингових досліджень: онлайн панелі та онлайн спільноти. Маркетинг і менеджмент інновацій. 2018. №1. С. 118-129.

Сергієнко Анна,
студентка

Дворник Інна,

к.е.н., старший викладач

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м. Ніжин

Україна

ШЛЯХИ ТА ФОРМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В АГРАРНИЙ СЕКТОР ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Інвестиції – всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, у результаті якої створюється прибуток або досягається соціальний ефект.

У 2014 році у зв'язку з підвищенням ризиків для інвесторів рівень прямих інвестицій в Україну став недостатнім для забезпечення підвищення продуктивності функціонування різних галузей (Рис. 4).

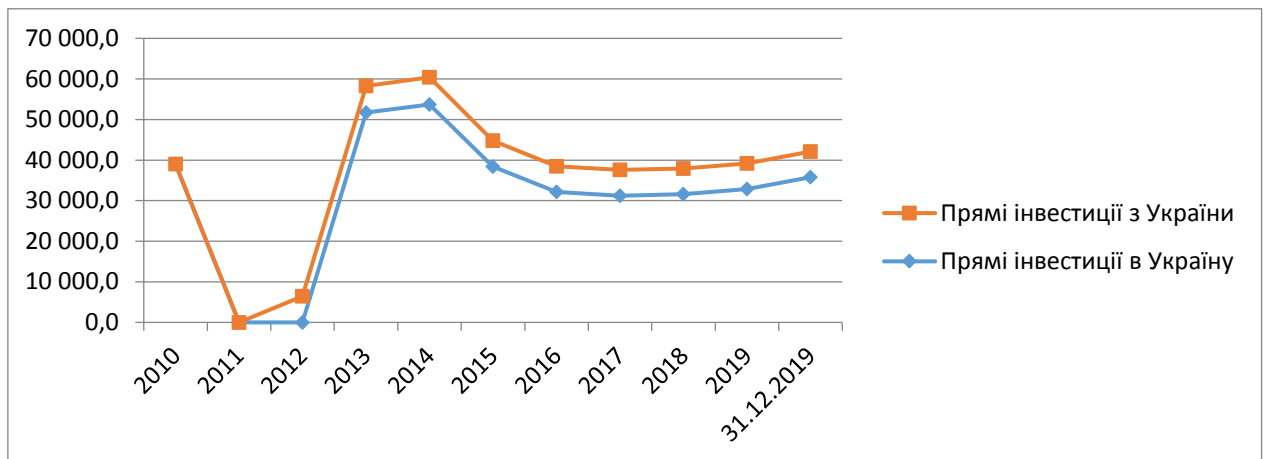

Рис. 4. Динаміка інвестицій в Україну та з неї протягом 2010-2019 рр., млн дол США

Зменшилася кількість капітальних інвестицій в аграрну сферу, у 2019 році сума становила 59129469 тис. грн. Це спричинило падіння обсягів виробництва сільськогосподарської продукції та її експорт. У структурі капітальних інвестицій за джерелами фінансування майже основну частку складають власні кошти підприємств та організацій (Рис. 5).

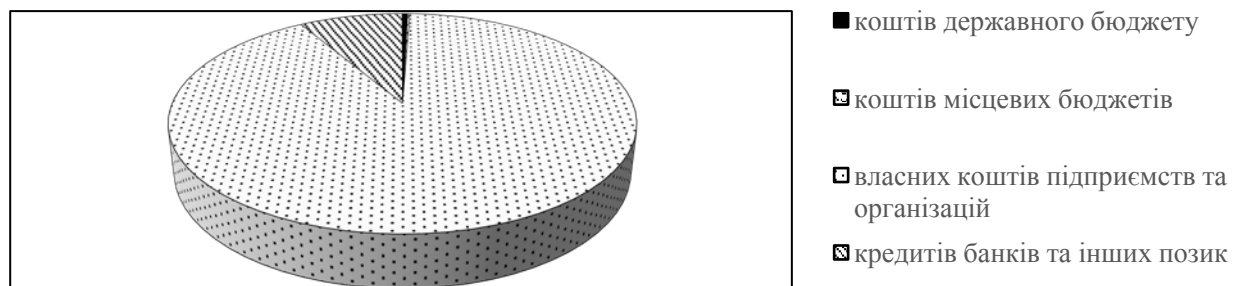

Рис. 5. Структура капітальних інвестицій за джерелами фінансування в сільському господарстві

Тому актуальним є дослідження проблеми інвестування аграрного сектору, включаючи форми та шляхи впровадження даного процесу.

Створення спільних підприємств та стратегічних альянсів. Ця форма передбачає залучення інвестицій у вигляді внесків до статутного фонду підприємства. Інвесторами виступають переважно фінансово міцні промислові, агросервісні, іноземні та інші підприємства. Права й обов'язки інвестора визначаються Статутом новоствореного господарського товариства чи спільного підприємства.

Залучення доступних кредитних ресурсів комерційних банків та інших фінансових інвесторів. Джерелами кредитування є банки та інші фінансові організації. Сільськогосподарські товаровиробники можуть отримати кредити за двосторонніми домовленостями з іноземними фінансовими інвесторами.

Використання господарських договорів про спільну виробничу діяльність. При цьому досягається краще використання землі й виробничих сільськогосподарських потужностей, зберігаються робочі місця, а працівники отримують заробітну плату. Компенсацією партнерам за понесені ними витрати матеріальних і грошових ресурсів є вироблена продукція. Частка партнера в загальному обсязі продукції є пропорційною його внескам у спільну діяльність. Взаємовідносини між партнерами регулюються господарським договором про спільну виробничу діяльність.

Створення агропромислових фінансових груп. Включає спільну діяльність сільськогосподарських, агросервісних, промислових та інших підприємств у складі таких груп [1, с.239].

На регіональному рівні одним із засобів створення інноваційного та високотехнологічного сільського господарства є венчурний капітал. Основою реалізації венчурного інвестування є використання механізмів державно-приватного партнерства та створення відповідної організаційної структури, що виконує деякі завдання регіонального значення, а саме:

- ✓ підвищення інвестиційної привабливості регіону за рахунок сприяння його відкритості (насамперед інформаційної) перед інвесторами та світовим співтовариством в цілому з метою пошуку і залучення в регіон потенційних інвесторів;

- ✓ підвищення рівня практичного застосування механізмів взаємодії регіонального бізнесу з інвесторами шляхом врахування індивідуальних вимог останніх й обговорення інвестиційних пропозицій в аграрній сфері;

- ✓ створення гарантованого каналу виходу інвесторів з інвестованого бізнесу;

- ✓ підвищення інноваційного потенціалу регіону шляхом удосконалення та запровадження використання наявних у регіоні науково-технічних і інноваційних розробок у агросфері [2].

Іноземне інвестування. Існує декілька шляхів подолання проблем пов'язаних із залученням прямих іноземних інвестицій в агросектор економіки України:

- проведення земельної реформи та стабілізація її законодавчої бази. Це дасть можливість правильно визначати ціну землі, зводити продавця та покупця, а також надасть дозвіл інвесторам купувати, а не орендувати землю, що може збільшити приплив інвестицій;

- створення доступного податкового законодавства, застосування стимулів для здійснення інвестиційної діяльності у вигляді низьких ставок

податку та спрощення механізму їх сплати, а також у вигляді надходження дотацій;

- запровадження системи пільгового рефінансування комерційних банків за надання ними пільгових кредитів для реалізації інноваційно-інвестиційних проектів у сфері агробізнесу;

- створення пайових інвестиційних фондів для реалізації масштабних інвестиційних проектів у сільському господарстві;

- створення відкритого інформаційного каналу для іноземних інвесторів, щодо пропозицій на ринку землі України та співробітництва з іншими внутрішніми та зовнішніми інвесторами;

- удосконалення функціонування антикорупційних механізмів. Адже корупція викликає недовіру інвестора до влади та позиціонує країну як небезпечну для ведення економічної діяльності;

- забезпечення належного механізму виведення прибутків закордон;

- створення оперативних зв'язків країни зі світовими ринками [3,4].

З огляду на вагомість ролі держави в сприянні залученню інвестицій Кабінет Міністрів України запровадив стратегію вирішення даної проблеми за певними напрямками:

- підвищення аналітичного потенціалу Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України щодо надання оперативної інформації про сільське господарство;

- покращення використання наявної інфраструктури для транспортування сільськогосподарської продукції;

- спрощення доступу сільськогосподарських товаровиробників до добрив, які дозволені до використання в країнах ЄС;

- підвищення рівня технічної модернізації сільськогосподарського виробництва;

- удосконалення механізмів фінансової підтримки сільськогосподарських товаровиробників;

- розроблення модулів підтримки малих і середніх сільськогосподарських товаровиробників з картування та паспортизації полів, агрохімічних досліджень і сканування ґрунту для формування карт-завдань диференційованого посіву, удобрення, меліорації, виконання агротехнічних робіт [5].

Отже, реалізація стратегії залучення інвестицій в аграрну сферу економіки країни вищезгаданими шляхами дасть змогу створити привабливий інвестиційний клімат в аграрному секторі економіки України, а також знизити

собівартість продукції, вирощеної на зрошуваних землях, та вартість транспортування цієї продукції, покращить доступ сільськогосподарських товаровиробників до фінансових інструментів, і як наслідок, підвищить рівень зайнятості та доходів населення у сільській місцевості.

Список використаних джерел

1. Стельмашук А.М. Державне регулювання економіки: навч. посіб. Тернопіль: ТАНГ, 2000. 315с.
2. О. Р. Бахматюк. Шляхи залучення ризикового капіталу до аграрного сектору економіки регіону. *Ефективна економіка*. 2012. (№ 10).
3. Міколяш Ф., Романів О., Бондарчук В. Сучасний стан та ефективність залучення інвестицій в аграрний сектор економіки. [*Вісник Львівського національного аграрного університету. Сер: Економіка АПК*](#). 2013. № 20(1). С. 31-37.
4. Мельник О. І., А. Г. Мельник, Л. Б. Малиш. Іноземне інвестування як фактор розвитку аграрного сектора України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2019. (№2).
5. Про схвалення Стратегії сприяння залученню приватних інвестицій у сільське господарство на період до 2023 року: розпорядження кабінету міністрів України від 5 липня 2019 р. № 595-р. *Законодавство України*. 2019.

Судомир Світлана,
д.е.н., доцентка, професорка кафедри економіки підприємства
ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»
м. Бережани
Україна

ІННОВАЦІЙНА СПРИЙНЯТЛИВІСТЬ СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ

У сучасних умовах розвитку глобалізаційних, та трансформаційних процесів виникають проблеми системного спрямування, які потребують розв'язання на новій методологічній та емпіричній основі. Базовою основою такого підходу є перехід на інноваційний напрям розвитку соціально-економічних систем. В умовах ринкового конкурентного середовища питання переходу на інноваційний шлях розвитку стає важливим, проте достатньо складним рішенням. Для впровадження інноваційної діяльності важливо знати рівень сприйнятливості підприємством інновацій, яка значно впливає на інноваційний потенціал підприємства, має відповідну направленість, динаміку, закономірності, що пов'язані з різними факторами.